

Горшае, што чалавек мог прыдумаць, – зайздрасць, хцівасць, гнеў і вайна, якая пакінула глыбокі адбітак на псіхіцы кожнага чалавека, вымушанага прайсці праз гэтае пекла. Яна забрала ў нявінных людзей мары, каханне, пачуццё бяспекі, – гаворыць гродзенка Крысціна Жулега. – Мы перажылі той страшны час, бо Маці Божая Вастрабрамская атуліла нас плашчом сваёй апекі. Памяць пра гэта не сцёрлася, нягледзячы на тое, што мінула ўжо столькі гадоў...”. Дапамога ў складаных і безнадзейных справах

Аб парадку, які ўвялі немцы пасля акупацыі Гродна ў час II Сусветнай вайны, можна расказаць вельмі доўга. Усюды былі развешаны лістоўкі, у якіх інфармавалася, што кожны, хто парушыць нямецкі закон, будзе расстраляны на месцы. Я памятаю, што зімы ў тыя гады былі надта суровыя. Мы страшна мерзлі, бо дастаць паліва было вельмі цяжка, не хапала драўніны і вугалю. У сям’і не засталася нікога з мужчын, таму мама мусіла шtosьці прыдумаць сама. У зале стаяла вялікая печка, збудаваная з прыгожых каляровых кафляў, аздобленая карнізам з гербам. Аднак на яе трэба было шмат паліва, таму мама знайшла ў кагосьці невялічкую круглую буржуйку. Мы паставілі яе пасярод пакоя, а навокал размясцілі канапы і ложка. Звычайна ў нас начавалі 2 альбо 3 сям’і. Палілі ўсё, што толькі было можна: горшую мэблю, старыя кнігі... † У

Гэта сапраўдны цуд!

Аўтар: Кінга Красіцкая
18.11.2018 00:00

